

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.343/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovács Eszter Ügyvédi Iroda ügyvéd címe.; ügyintéző: Dr. Kovács Eszter ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – dr. Horváth Miklós kamarai jogtanácsos (alperes címe) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. március 8. napján kelt 22.P.22.430/2021/9. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (Hatezer) forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2021. szeptember 24. napján e-mailben közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, amelyben a e-mail címl e-mail címre kérte megküldeni, hogy jelen adatigénylés teljesítése hány munkaórát igényelt, továbbá kiadni kérte a kamara (a továbbiakban: Kamara) 2020. január 1. óta az alperesnek megküldött Szervezeti és Működési Szabályzatát (továbbiakban: SZMSZ), annak iktatási számát és dátumát, valamint az SZMSZ-hez tartozó kísérőlevelet. Az alperes 2021. október 8-án e-mailjében arról tájékoztatta a felperest, hogy a közérdekű adatközlésnek a veszélyhelyzet idején az egyes adatigénylési rendelkezésektől való eltérésről szóló 521/2020. (XI.25.) Korm. rendelet alapján a kérelem kézbesítésétől számított 45 napon belül tesz eleget, majd 2021. november 8-án e-mailben tájékoztatta a felperest, hogy a Kamara SZMSZ-e nyilvános, mindenki számára hozzáférhető, megjelölte az internetes linket, amelyen az elérhető. Közölte, hogy az információs

önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 9. pontja értelmében a kérelemben kért adatok (mint az SZMSZ iktatási száma, dátuma) tekintetében nem minősül adatkezelőnek.

[2] A felperes az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, a 38. cikk (1) bekezdésére, a 39. cikk (2) bekezdésére, az R cikk (2) bekezdésére, az Infotv. 26. § (1)-(3) bekezdéseire, a 27. § (3) és (3a) bekezdéseire, a 28. § (3) bekezdésére, a 29. § (1) bekezdésére, a 31. § (1) és (3) bekezdéseire, a 32. §-ára, a 3. § 5. és 6. pontjaira, az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (1) és (2) bekezdéseire, a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 6. és 39. §-aira, valamint az Alkotmánybíróság 3026/2015. (II.9.), 7/2020. (V.13.) és a 15/2021. (V.13.) AB határozataira alapított keresetével kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest a Kamara SZMSZ-e iktatási száma és dátuma; illetve az ahhoz tartozó kísérlőlevél megküldésére a megjelölt e-mail címre, emellett perköltségigénnyel élt. Kiemelte, hogy a pert megelőző adatigénylésben foglalt és egyértelműen meghatározott adatok közérdekű adatnak minősülnek, amelyeket az alperes, mint adatkezelő a 15 napos határidőben, azaz 2021. október 9-ig nem adott ki a részére, s utóbb jogtalanul állapított meg az 521/2020. (XI.25.) Korm. rendeletre hivatkozva 45 napos határidőt, annak feltételei ugyanis nem álltak fenn. Az alperesi ellenkérelemben foglaltakra tekintettel vitatta, hogy az alperes a perindítást követően az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesítette, mivel állítása szerint az alperesi e-mailt nem kapta meg. Nem vitatta azonban, hogy az alperes által csatolt iratok a rendelkezésre állnak, csak azt sérelmezte, hogy azokat nem a megjelölt e-mail címre küldte meg. Hangsúlyozta, hogy a kérelemből kitűnik, hogy az SZMSZ vonatkozásában nem a kamarai, hanem az alperesi iktatási szám és dátum kiadását kérte. Amennyiben az alperesnek nem volt egyértelmű, hogy mely adat tekintetében kérte az adatszolgáltatást, az Infotv. 28. § (3) bekezdése szerint a kérelme pontosítására kellett volna felhívnia, azonban ez nem történt meg.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Állította, hogy az adatigénylésnek az 521/2020. (XI.25.) Korm. rendeletben foglalt 45 napos határidőben eleget tett, a perre nem adott okot. Csatolta a 2021. november 8-án kelt, V/194/3/2021 iktatószámú levelet, amelyben az Infotv. 30. § (2) bekezdésére figyelemmel tájékoztatta a felperest, hogy az SZMSZ-t pontosan mely internetes weboldalon éri el, másrészt csatolta a kért kísérlőlevelet is. Közölte a felperessel, hogy az SZMSZ iktatószámára és dátumára vonatkozó kamarai adatot nem tudja megküldeni, mivel e tekintetben nem minősül adatkezelőnek, arról semmilyen információval nem rendelkezik. Az elsőfokú tárgyaláson hangsúlyozta, hogy számára a kérelem alapján egyértelmű volt, hogy a felperes az SZMSZ kamarai – és nem az alperes – iktatási számát és dátumát kérte kiadni, ennek ellenkezőjét a felperes a 2022. március 3-ai tárgyalásig maga sem állította. A 8. sorszám alatti viszontválaszához mellékelte a felperes által megadott e-mail címre válaszként megküldött „Adatigénylés 97116520” tárgyú e-mail-t, amellyel állítása szerint a per során megfelelően bizonyította, hogy a felperes rendelkezésre bocsátotta a kért adatokat, ezért azok ismételt kiadására nem kötelezhető. Megjegyezte, hogy az e-mailben történő tájékoztató levél pontos „letöltési dátumát” nem tudja megjelölni, mivel a minisztériumi informatikai rendszer nem küld letöltési igazolást, továbbá a rendszeradatokból az sem állapítható meg, hogy a felperes, mint adatkérő pontosan mikor olvasta el a részére megküldött küldeményt.

[4] Az elsőfokú bíróság az Alaptörvény VI. cikkének (3) bekezdésére, az Infotv. 3. § 5. pontjára, a 26. § (1) bekezdésére, a 28. § (1) bekezdésére, a 30. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a 31. § (1) bekezdésére alapított ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 30.000 forint ügyvédi munkadíjból álló alperesi perköltség megfizetésére kötelezte.

[5] Határozatának indokolása szerint nem volt vitatott, hogy a felperes közérdekű adatok kiadását kérte az alperestől. Rögzítette, hogy a per eldöntése szempontjából az alperesi hivatkozással szemben nem volt jelentősége annak, hogy a 45 napos határidő-hosszabbítás jogszerű volt-e, mivel az a per érdemében hozandó döntésre nem volt kihatással. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes ténylegesen kiadta-e az igényelt közérdekű adatokat a felperesnek. Megállapította, hogy a per során nem volt vitatott, hogy az alperes az SZMSZ iktatási számának és dátumának kivételével a kért adatok közlését legkésőbb a perben teljesítette, vagyis az adatközlési kötelezettségének eleget tett. Így a felperes által fenntartott keresetet elutasította, megjegyezve, hogy az előbb kifejtettek okán nem volt jelentősége annak sem, hogy az alperes a perre okot adott-e. Megállapította, hogy az alperes a per folyamán csatolt e-maillal és az annak mellékletét képező kísérőlevéllel igazolta, hogy a kiadni kért adatokat a felperes által megjelölt módon megküldte, így e körben nem volt jelentősége annak, hogy azt a felperes ténylegesen elolvasta-e. A felperes által igényelt kamarai iktatószám és dátum vonatkozásában arra a következtetésre jutott, hogy azok nem állnak az alperes kezelésében, ezért ezen adatok kiadására sem kötelezhető. Nem fogadta el a felperes azon okfejtését, hogy nem a kamarai, hanem az alperesi iktatási szám és dátum kiadását kérte, azt hangsúlyozva, hogy arra a felperes sem a keresetlevelében, sem a válasziratában nem hivatkozott, erre vonatkozó érvelést először a 2022. március 3-án megtartott tárgyaláson adott elő, holott a 2021. november 8-án megküldött alperesi válaszelevel és a 2021. december 2-án kelt alperesi ellenkérelem is a Kamara iktatószámára utal.

[6] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a kereset teljesítését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a feleket a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdekről (teherről), valamint az indokolási kötelezettségét megsértve hozta meg határozatát, mivel nem fejtette ki, hogy mely okok alapján fogadta el az alperes által szolgáltatott adatokat megfelelő teljesítésnek, továbbá arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a per során csatolt alperesi iratok „nyilvánvaló szerkesztettségét”.

[8] Emellett a bíróság megsértette a Pp. 266. § (4) bekezdésében foglaltakat, mivel nem tájékoztatta a feleket a bizonyítás nélkül megállapítható tények köréről, különösen arról, hogy a perben mely tényeket veszi figyelembe hivatalból. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő teljesítésként fogadta el az alperes periratokkal történő adatközlését, annak ellenére, hogy azokat nem az általa megjelölt e-mail cím e-mail címre küldte meg. Továbbra is hangsúlyozta, hogy az alperes nem az általa kért adatot (kamarai iktatószám és dátum)

küldte meg, sőt azt az elsőfokú tárgyalást követően – amikor ez nyilvánvalóvá vált a számára – sem bocsátotta rendelkezésére. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes rosszhiszeműségét, különösen azt, hogy az adatigénylés teljesítésére 45 nap határidő-hosszabbítást kért, nem értékelte, holott már ekkor tisztában kellett lennie azzal, hogy a kért adat tekintetében nem minősül adatkezelőnek, erről a felperest nyomban tájékoztatnia kellett volna, vagy a kérelmét annak beérkezését követően el kellett volna utasítania. Állította, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az alperes a 15 napos határidőt törvényi túllépve adott tájékoztatást, ezáltal a perre okot adott, másrészt azt sem, hogy az alperes a 2022. március 3-ai tárgyalást követően sem adta ki számára a kért adatot. Ezen kívül az alperes a Pp. 200. § b) pontját megszegve a keresetlevélben felsorolt felhívásainak (összesen 11 db) sem tett eleget, amelyet a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján az alperes terhén kért értékelni. Véleménye szerint kétségbe vonható az eljárás pártatlansága, mivel az alperes a 2022. március 3-án megtartott tárgyaláson a személyére vonatkozó, a per eldöntése szempontjából nem releváns, valótlán kijelentést tett, azonban az elsőfokú bíróság nem sújtotta az alperest a Pp. 236. § (1) bekezdése alapján pénzbírsággal.

[9] Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság nem állapította meg a részére a keresetlevél benyújtásával felmerült 50.000 forint perköltséget, holott az alperes a perre okot adott. E körben azt is kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 80. §-ába, a 81. § (2) és (3) bekezdéseibe, valamint a 83. § (1) bekezdésébe ütköző módon állapított meg az alperes javára perköltséget, mivel az alperes azt semmilyen módon nem igazolta, illetve nem bizonyította a perköltség felmerüléséhez kapcsolódó okozati összefüggést, sem annak szükségességét.

[10] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, másodfokú perköltségigényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján kérte megállapítani.

[11] Az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, hogy a felperesi kérelemben foglaltaknak az ott meghatározott módon eleget tett, annak „nyilvánvaló szerkesztettségére” a felperes kizárólag a fellebbezésében hivatkozott. Kiemelte, hogy a jogi képviselővel eljáró felperessel a bíróság elektronikusan tart kapcsolatot, így joghatályosan küldte meg részére elektronikus úton a peres iratokat. Jogi képviselő mellett a Pp. szabályai nem teszik lehetővé, hogy a bíróság a peranyagot a felperes által megjelölt e-mail címre kézbesítse, az pedig nem a perre tartozó kérdés, hogy a felperes nem kapta meg a jogi képviselőjétől a részére megküldött iratokat. A felperesnek a 2021. november 8-ai tájékoztatást követően a perindítás helyett jeleznie kellett volna, hogy nem a kért adatokat kapta meg.

[12] A fellebbezés nyomán előadta, hogy a bíróságnak kizárólag a felperes kereseti kérelméről kellett döntenie, amely nem tartalmazta a fellebbezésben hivatkozott 11 db felhívást, így ennek elmaradását nem kifogásolhatja. Kiemelte, hogy az alperesi fellebbezés nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának, mivel abban a felperes nem jelölte meg az azt megalapozó anyagi-, illetve eljárásjogi szabálysértést. A fellebbezésre reflektálva hangsúlyozta, hogy a felek egymást sértő magatartása pervezetési kérdés, a felperes a

tárgyaláson nem volt jelen, a jelen lévő jogi képviselő pedig a sérelmezett alperesi kijelentést nem kifogásolta, eljárás szabálytalansága elleni kifogást sem terjesztett elő, sőt a fellebbezésben sem fejtette ki az elfogultság mibenlétét. Önmagában az a körülmény, hogy a bíróság nem sújtotta az alperesi jogi képviselőt pénzbírsággal, nem adhat alapot az elfogultságra. Végül a perköltség kapcsán megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően mérlegelve állapított meg számára költséget, annak felmerüléséhez nem kell bizonyítania sem okozati összefüggést, sem annak szükségességét.

[13] A fellebbezés nem alapos.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóan jutott arra a ténybeli és jogi szempontból helyes következtetésre, hogy az alperes eleget tett a kérelemben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségének, ezért magalapozottan rendelkezett a kereset elutasításáról. Döntésével az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[15] A jelen perben nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, továbbá az sem, hogy a kért adatok az Infotv. 3. § 5. pontja alapján közfeladatának ellátásával kapcsolatosak. Az ítéltáblának ezért – a fellebbezés, valamint a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes ténylegesen teljesítette-e a kért adatigénylést.

[16] Helytállóan hivatkozott arra az alperes – a fellebbezésben szereplő AB határozatra is figyelemmel –, hogy a pert megelőző felperesi kérelemben a dátumot és az iktatószámot helyesen értelmezte a Kamara által alkalmazott dátumként – keltezőként – és iktatószámként. Nem értett egyet az ítéltábla a felperes azon hivatkozásával, hogy az alperesnek az Infotv. 28. § (3) bekezdése szerint a kérelem pontosítására kellett volna felhívnia, mivel arra csak akkor kerülhet sor, amennyiben a kérelem nem egyértelmű. Jelen esetben az adatigénylés tartalma a helyes alperesi értelmezés mellett egyértelmű volt, hiszen mind a 4. sorszám alatti ellenkérelemhez és a 8. sorszám alatti viszontválaszhoz csatolt kísérlévélben, mind a 2021. november 8-án megküldött tájékoztató levélben megegyezik a kért dátum és iktatószám. Helyesen hivatkozott tehát a felperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy – az egyébként helyes, de a felperestől eltérő – alperesi értelmezést a felperesnek már a pert megelőző alperesi válaszlevélből észlelnie kellett volna és azt jeleznie kellett volna az alperesnek.

[17] Az alperes a kérelemnek a perindítást követően nem vitásan eleget tett, amelyet a 2021. november 8-ai levele megfelelően igazol, ezért a kereset okafoggyottá vált. Miután a felperes a keresetétől ezt követően sem állt el, az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan döntött a kereset elutasításáról. Ezen jogintézmény célja a közérdekű adathoz való hozzájutás lehetőségének biztosítása, ha pedig ez megtörtént, ítéleti rendelkezésre nincs szükség, az alperest ismételtén nem lehet kötelezni az adatok kiadására. Ezen okból kifolyólag nem volt

jelentősége annak a fellebbezésben említett körülménynek sem, hogy az alperes a törvényben meghatározott 15 napos határidőn túl tett eleget a jogszabályi kötelezettségének.

[18] A másodfokú bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját sem, hogy az alperes a kért adatokat csak a peres eljárás folyamán és nem az Infotv. 30. § (2) bekezdésében foglalt módon, az általa megjelölt e-mail cím e-mail címre küldte meg. A jogi képviselővel eljáró felperes ugyanis az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 9. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében elektronikus kapcsolattartásra kötelezett, ezért a bíróság az alperes által peres iratként megküldött adatszolgáltatást a felperes által megjelölt e-mail cím helyett kizárólag a jogi képviselő részére küldhette meg. Nem releváns ezért az, hogy azt a felperes a jogi képviselőjétől ténylegesen megkapta-e, mivel a jogi képviselőnek való megküldés szabályszerű kézbesítésnek minősül.

[19] Tévesen állította a fellebbezés azt is, hogy az alperes a kért adatokat nem küldte meg részére sem a pert megelőzően, sem a fellebbezés benyújtásának napjáig. Az iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a 2021. november 8-ai válaszlevelében egy internetes link megadásával tájékoztatta a felperest az SZMSZ pontos elérésének helyéről, illetve ezzel egyidejűleg megküldte a Kamara IM/71742/2020. iktatási számú, 2020. szeptember 28-án kelt kísérelveletét, valamint a 8. sorszám alatti viszontválaszhoz csatolta a küldést igazoló e-mail fejlécét is, amely megfelel az Infotv. 30. § (2) bekezdésének. E rendelkezés szerint az adatközlési kötelezettség úgyis teljesíthető, hogy az igénylővel közlik a nyilvános forrást. Az adatkezelőnek tehát nem szükséges az adatokat megküldenie, az igénylő alapjogának érvényesülése a fenti módon is biztosítható, hiszen az információkat ezáltal is megismerheti. Ezzel összefüggésben az ítéltábla megjegyzi, hogy a felperes az adatszolgáltatás megküldését igazoló bizonyíték beszerzését sem indítványozta az elsőfokú eljárás során, habár arra lehetősége lett volna, továbbá maga a felperes határozta meg, hogy az adatkiadás e-mail útján történjék, így az ő felelőssége fenntartani az adatok fogadására képes elérhetőséget és azt megtekinteni.

[20] Az ítéltábla szintén nem találta megalapozottnak a felperes perköltségre vonatkozó okfejtését. A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a fél a perköltségének megtérítését felszámítással kérheti. A felszámítás történhet szóban vagy írásban, amelynek a jogi képviselővel eljáró alperes mind az ellenkérelemben, mind a tárgyaláson tett nyilatkozatában eleget tett. A perköltséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésének a) pontja alapján alkalmazandó 3. § (3) és (5) bekezdései értelmében, mérlegeléssel kérte megállapítani, az elsőfokú bíróság erre figyelemmel rendelkezett a perköltség viseléséről.

[21] A felperes fellebbezésében több eljárási szabálysértésre (a tájékoztatási és az indokolási kötelezettség elmulasztása, a csatolt adatok „nyilvánvaló szerkesztgetettség” vizsgálatának elmaradása (1. pont), a tájékoztatás és a kiadás fogalmi elhatárolása (6. pont), valamint a bíróság elfogultsága (7. pont)) hivatkozott, amelyeket azonban az elsőfokú eljárás során – annak ellenére, hogy megtehetette volna – nem kifogásolt. Mivel a jogi képviselővel eljáró felperes sem az elfogultság, sem az eljárás szabálytalansága tárgyában nem terjesztett

elő kifogást, hanem csupán a fellebbezés körében adta elő erre vonatkozó állításait és érvelését, az előadottak olyan új ténynek minősülnek, amelyekre a Pp. 373. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésében már nem hivatkozhat, ezért az ítéltábla az e körben tett megállapításait figyelmen kívül hagyta.

[22] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet nem szenved sem a Pp. 380. §-a, sem a 381. §-a szerinti hiányokban, továbbá az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint érdemben helyes, nincs alapja sem az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének, sem megváltoztatásának. Erre tekintettel azt a másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint eljárva annak helyes indokainál fogva helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése, a 82. § (1) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésének a) pontja folytán alkalmazandó 3. § (3) és (5) bekezdései alapján határozott.

Budapest, 2022. szeptember 6.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró